Samarang 28 Maart 1913

Mijn allerliefst vrouwtje,

Allereerst moet ik je nogmaals harte-
lijk bedanken voor de heerlijke brief
die je naar Batavia hebt gestuurd,
maar door het postkantoor naar Soera-
baia en toen weer naar Samarang,
hadden ze die brief nu in Soerabaia
latten [*sic*] liggen, dan had ik hem juist op
mijn verjaardag gekregen, evenals ~~mijn~~
de aanzichtkaarten van Lien[1] en Jet[2]
en van Ben[3] en Dit[4]. evenzeer een groote
brief van Henriëtte[5], je wilt dan zeker
beste meid Lien, Jet, Ben & Dit hartelijk
bedanken voor hun werkelijk mooie
aanzichtkaart ik had er beslist niet
op gereekent, toen ik ze dan ook ontving
was ik ook in Zevende Hemel. **30 Maart Cheribon**
Nu zitten we in dit plaatsje en wachten op
lading, ik moet nu een beetje voortmaken
want anders komt de brief niet op tijd af.
Zoals hier boven gelezen hebt heb ik van
Henriëtte een brief gehad, ze vertelde me
ook van het soirée van de Duifkliek.
Ze hadden van J. Bekken een groote brief
II

ontvangen, waarin ie schreef dat ze
beslist moesten komen, dat het er gezellig
zou zijn en al die dingen meer. Henriëtte
had wel trek om er naar toe te gaan
maar Fietje natuurlijk weer niet. Maar
mijn Moeder wou Henriëtte niet alleen
laten gaan, dus dat schreef ze, o neen toch
niet, j. bekker had al geschreven dat
hij ze wel naar huis zou brengen maar
hij kon ze niet halen omdat hij in het
bestuur zit, nu was er ook een kennisje

[1] Oudere zus van Fie
[2] Roepnaam van Henriëtte, oudere zus van Harris
[3] Jongere broer van Fie
[4] Waarschijnlijk Judith Marie Rutten, de latere echtgenote van Ben
[5] Oudere zus van Harris

van Henriëtte (een meisje hoor) en die
was ook in de dansclub en woonde tevens
in de Meer, ze was eerst niet van plan
om te gaan maar toen Henriëtte bij d'r
kwam en vroeg of ze meeging, was ze
dadelijk gereed, ze zijn toen met een
bakje[6] er naar toe gaan en Henriëtte heeft
er reuze plezier gehad zei ze. Ze heeft
gesoupeerd met Jos, wat wel eengszins te
begrijpen was. Ze hebben het nog even over ons
gehad, ze vroegen nog hoe het met Henri
en met ... Fietje ging, nu ze gaf uitstekende
rapporten over ons. Over Ben en Dit hebben
III
ze het ook nog gehad, en, dat blijft tusschen
ons tweeën hoor, vonden het zoo'n mal stel,
ze mogen nu een beetje erg verliefd doen
maar ik zie niet in waarom ze zulk
een benaming eraan dienen te geven.
Het zal natuurlijk wel iets van "Persoon C" [LT: ?]
geweest, maar die mag waarachtig wel
naar zich zelven kijken, als er een vent is
die mal doet, ja ideootig, dan is hij het.
Enfin Henriëtte heeft er zich dol geamuseert
en dat is voor haar de hoofdzaak.
't Is hier in Indië misselijk weer aanhoudend
zware regenbuien, we waren misschien al
klaar geweest, maar door die regenbuien
wordt alles dadelijk stop gezet, op dat de
geloste of geladen goederen niet beschadigd
zulle worden, dus dat geeft allemaal opont
houd. 't Is hier aan boord een drukte, want
de 3e off. is in Soerabaia aan wal gegaan
wegens ziekte en we dachten nu allemaal
dat ie in Batavia weer terug zou koomen
maar de toestand is verergerd in plaats van
verbeterd, en nu wordt al zijn goed opgestuurd
zoodat het een een hele inpakkerij is. Ik mag
"bezien" dat de prauwen nog een tijdje weg

[6] Een rijtuig volgens Jac. van Ginneken: Handboek der Nederlandsche taal. Deel I. De sociologische structuur der Nederlandsche taal. 1913. Bron: https://www.ensie.nl/woordenboek-van-populair-taalgebruik/bak

blijven, dan kan ik nog een beetje schrijven.
We zullen waarschijnlijk de Pinksteren
niet meer halen, wat ik verduivelt jammer
vindt. Er nu heb ik je wat eenigs te vertellen
nml. Ik heb mijn broer gesproken te
Panaroekan. Ik had van hem in Soera-
baia reeds een brief ontvangen, waarin
ie melde dat ie eenige dagen er zou
blijven liggen, maar zooals eerst gezegd
werd zouden we er niet naar toe gaan,
dus je begrijp dat ik verbazend spijtig
vindt; maar opeens werd het weer ver-
anderd en gingen we toch wel naar
Panaroeka, nu je begrijp dat ik
in spanning of ie er nog zou zijn als wij
er aan kwamen. Toen we op de reede aan-
kwamen stond ik aan het roer, maar
kan niets zien van wal op een schip, maar
nauwelijks waren we dichterbij of
daar zie een schuit met een gele schoorsteen.
Maar omdat het zoo 'n uitgebreide maat-
schappij kan het net zoo goed een ander
zijn, maar het toeval wil dat we
er vlak voorbij en daar zie ik staan
"Borneo" het schip waar mijn broer op is.
v

Dus je begrijp dat ik in mijn noppies was.
Ik gaf natuurlijk mijn oogen te kost en jawel
hoor dat zag ik een groot breed gestalte in
het wit op de bak, ik zag ook dat ie
met een kijker stond te kijken, en toen
ik zag dat de kapiteit niet naar me
keek, begon ik opeens met mijn arm
te zwaaien, nu hij kreeg me gauw in de
gaten en wuifde natuurlijk terug, nauwe-
lijk was de Besoeki dan ook ten anker
of de een roeiboot werd van boord gevierd
en mijn broer stapte heel deftig er in
en roeide zoo met 5 inlanders naar me
toe. Het was een recht hartelijk weerzien
na een 4 jaar, hij zag er uitstekend uit
en had een fransch [?] baardje en een snorretje.
~~Met die~~ Die baard maakt hem een beetje

ouderlijk (ik kan toch moeilijk schrijven
ouwelijk) ik heb dan ook tegen hem gezegd
dat ie hem af moest scheren. ~~Met~~ (Ik
schijn erg met met in de war te zijn, is
nu al de 2de keer dat ik het doorhaal).
zoo met de eêrste oogopslag zou ik zeggen
dat ie niets veranderd is wat het gezicht
betreft, maar wel wat lengte aangaat.
VI

Hij is bijna een “kop” grooter dan ik,
en tevens breeder. Wat ik verbazend
eigenaardig vind was dat verschrikkelijk
Amsterdamsch spreekt veel erger dan
toen ie weg ging. Over 2 maanden komt
ie thuis wat zal het dan een vreugde
zijn vooral mijn Moeder. We zijn toen een
dag bij elkander gebleven en daar de
Besoeki ’s avonds weer vertrok moesten
we weer scheiden. Hij wist het ook van
ons tweetje, schatje, hij weet ook van dat
gevalletje van Bak uit Leiden altijd hoor,
weet je wel, enfin dat is weer afgeloopen.
Je vroeg in de vorige brief of ik op mijn
woord van een zoon beloven dat ik
niet meer zoo zou Spotten, nou hoor ik
ik beloof je het op mijn woord van eer.
Op het oogenblik weer regent het weer
zoodat ik mijn brief van mijn liefste
kan afmaken. Vanmiddag zijn we
aan het visschen geweest en hebben
vischje gevangen met een “oud wijf”
erbij, ik heb ook nog gevischt maar
VII

heb niets gevangen, maar ongelukkig
in ’t spel gelukkig in de …., enfin
de rest weet je zelf wel, hè schatje.
Nou hoor over een 5 weken hoop ik thuis
te zitten, dan kunnen we weer eens zoo
gezellig met elkander keuvelen en als het
dan mooi weer is dan in de tuin.
Ik kom juist van tafel en het regent nog
steeds. Ik heb heerlijk van de visch gesmuld
die we vanmiddag gevangen hebben.

1e April Batavia. Ik heb moedwil gewacht
tot Batavia in de veronderstelling een brief
te krijgen van mijn schatje, en Jawel mijn
veronderstelling werd niet beschaamd
nee hoor het was buiten verwachting en
daarom krijg je tot dankbaarheid een
paar stevige zoenen van me op elke wang.
(zoen zoen). Maar wat hebt je dat zwaar opgeno-
men van de vergissing, of meende je het zoo
niet ik hoop tenminste van niet,
maar als je het werkelijk zoo aantrek
dan beloof ik je op mijn woord van eer
dat je dat nooit meer van me zult
hooren van dat bewuste [LT: ?] advocaatje, ben
je nu tevreden, ik had het beslist zoo niet
gemeend het was alleen maar om je
een beetje te plagen. Je vertelde in je brief
VIII
dat er geen nieuws maar was, tenminste
op het oogenblik, nu hier is er veel nieuws
of eigenlijk geen nieuws net zoo als je
opvatten wil; ik zal je vertellen hoe
dat komt; we staan namelijk
voor het geval dat we niet weten
waar we naar toe moeten, of recht
door Rotterdam of weer terug naar
Soerabaia en het komt daardoor
dat we niet genoeg lading voor
Holland hebben, want je begrijpt
toch wel dat wanneer er weinig
lading is, de onkosten van het schip
dus de reis, niet voldoende gedekt
kunnen worden, dus dan
moet op er meer lading gewacht
worden wat dan natuurlijk meer
oponthoud geeft: we zullen dus al weer
moeten afwachten, schatje (over kunnen .... [LT: ?]
Van Henriette heb ik gelijk met jou brief
een mooie Eng. Kaart gehad, ze moesten
hem allemaal zien, dat moet jij ook eens
doen, zoo iets vind ik verduveld aardig.
Zoo vond ik die Eng kaarten van Lien, Jet
en Ben Dit ook erg mooi. Nu hoor schatje

ga ik eindigen want ik heb al zulke
tamelijk groote brieven geschreven, dat ik bang
ben dat ze zullen gaan vervelen. Wees dan duizendmaal
gekust door je innig liefh. man.
(zoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoen
daaaag over t weken zullen we bij elkander